

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 25Cbi/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117202085
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Valocká
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2117202085.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudcom JUDr. Dagmar Valockou v právnej veci žalobcu: JUDr. Miroslav Michalička, so sídlom Vajslova 11, Trnava, správca úpadcu: First Montana Technology, s.r.o., so sídlom Naftárska 986, Gbely, IČO: 45 912 271, proti žalovanému: First Montana Capital AG, so sídlom Röhrlisttrasse 3, 9686 Weggis, Švajčiarska konfederácia, IČO: CHE-114.638.474, právne zastúpený: Advokátska kancelária Mikáči, s.r.o., so sídlom Prievozská 4, Bratislava, IČO: 47 252 871, o určenie neúčinnosti právnych úkonov a o zaplatenie sumy 7.548,86 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že kúpna zmluva uzatvorená dňa 1.10.2015 medzi spoločnosťou First Montana Technology, s.r.o., so sídlom Naftárska 1413, 908 45 Gbely, IČO: 45 912 271, ako predávajúcim a Žalovaným ako kupujúcim a dohoda o započítaní pohľadávok uzatvorená dňa 15.10.2015 medzi spoločnosťou First Montana Technology, s.r.o., so sídlom Naftárska 1413, 908 45 Gbely, IČO: 45 912 271 a Žalovaným, sú neúčinné voči veriteľom spoločnosti First Montana Technology, s.r.o., so sídlom Naftárska 1413, 908 45 Gbely, IČO: 45 912 271, ktorí sú zapísaní do zoznamu pohľadávok v konkurze vyhlásenom na majetok spoločnosti First Montana Technology, s.r.o., so sídlom Naftárska 1413, 908 45 Gbely, IČO: 45 912 271, vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 36K/42/2015.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v prospech všeobecnej podstaty v konkurze vyhlásenom na majetok spoločnosti First Montana Technology, s.r.o., so sídlom Naftárska 1413, 908 45 Gbely, IČO: 45 912 271, vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 36K/42/2015, sumu 7.548,86 EUR do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatenej sumy odo dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku do zaplatenia.

III. Súd žalobcovi nepriznáva náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 31.01.2017, doručenou súdu dňa 02.02.2017 domáhal určenia, že kúpna zmluva uzatvorená dňa 01.10.2015 medzi úpadcom ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim, dohoda o započítaní vzájomných pohľadávok uzatvorená dňa 15.10.2015 medzi úpadcom a žalovaným sú neúčinné voči veriteľom úpadcu, ktorí sú zapísaní do zoznamu pohľadávok v konkurze vyhlásenom na majetok úpadcu vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 36K/42/2015. Zároveň žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi v prospech všeobecnej podstaty v konkurze vyhlásenom na majetok úpadcu vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 36K/42/2015, sumu 7.548,86 eur do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 7.548,86 eur odo dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku do zaplatenia.

2. Žalobca v žalobe uviedol, že uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 36K/42/2015 zo dňa 27.01.2016 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu a za správcu úpadcu bol ustanovený JUDr. Miroslav Michalička (žalobca). Uvedené uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 23/2016 zo dňa 04.02.2016. Žalobca po preskúmaní účtovných dokladov úpadcu zistil, že úpadca pred vyhlásením konkurzu previedol časť hnutelného majetku na žalovaného, a to kúpnu zmluvou zo dňa 1.10.2015 (preukázanou faktúrou úpadcu č. 1502000050 zo dňa 01.10.2015). Následne úpadca započítal svoju pohľadávku titulom práva na zaplatenie kúpnej ceny za predaný majetok s pohľadávkami žalovaného, a to dohodou o započítaní zo dňa 15.10.2015. Žalovaný a úpadca sú obchodné spoločnosti, pričom žalovaný je jediným spoločníkom úpadcu. Z toho je zrejmé, že žalovaný a úpadca sú teda spriaznenými osobami v zmysle ustanovenia § 9 ods. 1 písm. e) zákona č. 7/2005 Z.z. Dojednaním predmetných kúpnych zmlúv s následným započítaním vzájomných pohľadávok zmluvných strán (žalovaného ako kupujúceho a úpadcu ako predávajúceho), došlo na jednej strane k prevedeniu vlastníckeho práva na žalovaného a na druhej strane k zníženiu pohľadávky žalovaného voči úpadcovi. Tým však došlo k prednostnému (čiastočnému) uspokojeniu pohľadávky žalovaného v porovnaní so všetkými inými veriteľmi úpadcu. Úpadca neodôvodnene zvýhodnil jedného svojho veriteľa (konkrétne spriazneného veriteľa) oproti všetkým ostatným svojim veriteľom (najmä všetkých nepodriadených nezabezpečených veriteľov). Do konkurzu vyhláseného na majetok úpadcu do šiestich mesiacov od vykonania napadnutých právnych úkonov boli prihlásení nepodriadení veritelia (t.j. veritelia s pohľadávkami s poradím „Iné poradie“, teda s poradím predchádzajúcim poradiu žalovaného) s pohľadávkami v celkovej výške prevyšujúcej sumu 2,7 mil. eur. Bez započítania zabezpečenej pohľadávky veriteľa Všeobecná úverová banka, a.s., predstavujú prihlásené pohľadávky nepodriadených veriteľov viac ako 2,3 mil. eur, pričom takmer všetky uvedené prihlásené pohľadávky veriteľov vznikli ešte pred vykonaním napadnutých právnych úkonov. Súpis majetku úpadcu, ktorý podlieha konkurzu a ktorý zodpovedá aj stavu aktív úpadcu v čase vykonania napadnutých právnych úkonov, predstavuje (súpisovú) hodnotu menej než 470 tisíc eur. Z uvedeného je zrejmé, že nemožno očakávať úplné uspokojenie nepodriadených prihlásených pohľadávok veriteľov a preto scudzenie majetku úpadcu napadnutými právnymi úkonmi ukrátilo uspokojenie nepodriadených pohľadávok veriteľov existujúcich pred vykonaním napadnutých právnych úkonov. Žalovaný mal pred dojednaním napadnutých právnych úkonov pohľadávku, u ktorej nebolo možné s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou očakávať ani len čiastočné uspokojenie. Úpadca čiastočne uspokojil pohľadávku žalovaného, hoci na to nebol povinný. Úpadca scudzil svoj majetok, hoci ako protihodnotu neobdržal žiadne peňažné prostriedky, ktoré by mohol použiť na čiastočné uspokojenie prednostných (oproti žalovanému) veriteľov. Možnosť odkúpiť majetok od úpadcu dostali len osoby s ním spriaznené (jeho materská spoločnosť a dve jeho sesterské spoločnosti, vrátane žalovaného). V rovnakom období ako boli vykonané napadnuté právne úkony predával úpadca majetok aj tretím, nespriazneným osobám, avšak vždy mu bola riadne zaplatená kúpna cena a takto získané peňažné prostriedky potom využil na úhradu svojich prevádzkových nákladov (najmä osobných nákladov). Žalobca vo vzťahu k majetku dotknutému napadnutými právnymi úkonmi nemá informáciu, kde sa tento majetok nachádza, ani či tento majetok je naďalej vo vlastníctve žalovaného. Preto sa žalobca domáha peňažnej náhrady za dotknutý majetok vo výške zodpovedajúcej kúpnej cene dojednanej v napadnutých kúpnych zmluvách, pričom táto suma súčasne zodpovedá výške záväzku úpadcu voči žalovanému, ktorý zanikol z dôvodu započítania na základe predmetných dohôd o započítaní vzájomných pohľadávok uzatvorených medzi žalovaným a úpadcom.

3. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že Okresný súd Trnava uznesením publikovaným v Obchodnom vestníku č. 144/2015 dňa 29.07.2015 pod číslom K016905, sp. zn. 23R/7/2014 potvrdil reštrukturalizačný plán úpadcu a zároveň ukončil reštrukturalizáciu úpadcu. Žalobca bol v zmysle schváleného reštrukturalizačného plánu poverený dohľadom nad plnením reštrukturalizačného plánu úpadcu. Oznámenie o zavedení dozornej správy nad úpadcom bolo publikované v Obchodnom vestníku č. 149/2015 dňa 05.08.2015. Súčasťou reštrukturalizačného plánu bol okrem iného aj plán odpredať nadbytočný majetok úpadcu, a tak získať časť prostriedkov na uspokojenie veriteľov v zmysle potvrdeného reštrukturalizačného plánu. V bode 7.5. reštrukturalizačného plánu je uvedený rozsah právnych úkonov úpadcu, ktoré podliehajú predchádzajúcemu písomnému súhlasu Dozorného správcu. Konkrétne v bode 7.5.5. je uvedený prevod, prenájom, zapožičanie alebo kúpa iného majetku alebo súboru majetku, ktorého reálna hodnota predstavuje sumu vyššiu ako 25 000 eur. Keďže reálna hodnota prevedeného majetku bola menšia ako 25 000 eur, tento právny úkon úpadcu nepodliehal súhlasu správcu. Úpadca informoval žalobcu o jeho plánoch odpredať majetok v zmysle schváleného reštrukturalizačného plánu prednostne tretím

stranám, avšak aj spriazneným osobám, pokiaľ žiadne tretie strany neprejavia záujem. S týmto úmyslom prebehlo viacero osobných stretnutí so žalovaným, na ktorých bol informovaný úpadcom, že sa chystá predávať majetok. Jedno takéto stretnutie sa uskutočnilo aj dňa 01.10.2015 a boli na ňom prítomní pán T. I., konateľ úpadcu, pán K. F. - zamestnanec úpadcu, voči ktorému mal úpadca záväzok a pán A. Q. zo spoločnosti L&L. com, s.r.o.. Úpadca požiadal žalovaného, aby v prípade záväzku p. F., bola platba realizovaná priamo na účet p. F. s tým, že platba - pohľadávka žalovaného sa započíta so záväzkom voči úpadcovi. Žalovaný po dohode uhradil záväzok voči p. F., pričom časť tejto platby bola započítaná ako úhrada záväzku. Ďalšie stretnutie ohľadom súhlasu s predajom majetku v hodnote presahujúcej 25.000,- eur sa uskutočnilo dňa 04.11.2015 v Bratislave. Žalovaný nebol v žiadnom prípade zvýhodnený, nakoľko počas reštrukturalizácie poskytol úpadcovi pôžičky v celkovom objeme 399 638,36 eur, čím sa záväzok úpadcu voči žalovanému zvýšil zo sumy 2 181 016,12 eur ku dňu vstupu úpadcu do reštrukturalizácie na celkovú sumu záväzku vo výške 2 580 654,48 eur spolu s príslušenstvom. Žalovaný mal za to, že v čase, keď došlo ku konaniu, ktoré žalobca napáda, on sám vykonával funkciu dozorného správcu, a teda mal vedomosť o týchto právnych úkonoch. Je teda zrejmé, že vedel o týchto právnych úkonoch a bol v pozícii, kedy mohol uskutočniť opatrenia, aby spochybňované úkony neprebehli. V prípade žalobcu sa jedná o odborníka v oblasti konkurzného práva a svojím nekonaním potvrdzuje fakt, že takýto postup bol medzi účastníkmi dohodnutý, postupovali vo vzájomnej súčinnosti tak, aby dospeli k záchrane úpadcu pred likvidačným konkurzným konaním. Sám dozorujúci správca v tom čase konanie zúčastnených strán teda nepovažoval za také, ktoré by mohlo ukrátiť veriteľov.

4. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 08.11.2017 uviedol, že nie je pravdou, čo uvádza žalovaný. V čase uzatváranie kúpnej zmluvy medzi dlžníkom a žalovaným dňa 1.10.2015 a Dohody o započítaní uzatvorenej medzi dlžníkom a žalovaným dňa 15.10.2015 nemal správca žiadnu vedomosť o realizácii predmetných právnych úkonov. Správca v tom čase ako dozorný správca ani nebol žiadnym spôsobom požiadaný o vydanie súhlasu na realizovanie predmetných právnych úkonov. V zmysle reštrukturalizačného plánu potvrdeného súdom bola nad dlžníkom zavedená dozorná správa, pričom žalobca vykonával funkciu dozorného správcu. Podľa bodu 7.5.5. záväznej časti Reštrukturalizačného plánu hraničnou hodnotou pre obligatórny súhlas dozorného správcu s právnymi úkonmi dlžníka pri nakladaní s jeho majetkom bola určená suma 25.000,- eur. Dohodnutá kúpna cena vo výške 7.548,86 eur teda nespĺňala podmienky pre jej odsúhlasenie správcom, preto je aj zrejmé, že o tomto úkone vopred dlžník správcu neinformoval. Dozorná správa po úspešnom skončení reštrukturalizácie prebieha takým spôsobom, že správca analyzuje právne úkony, ako aj hospodársku činnosť dlžníka na základe informácií, ktoré poskytne správcovi dlžník, prípadne na základe informácií, ktoré mu poskytnú veritelia, prípadne tretie osoby. Ak dlžník žiada o udelenie súhlasu k právnym úkonom správcu, takýto súhlas žiada vopred. Správca si vyžiada od dlžníka všetky potrebné informácie. V tomto prípade bol správca povinný predložiť žiadosť dlžníka veriteľskému výboru, a ten mal rozhodnúť, či navrhuje správcovi udeliť súhlas s predmetným právnym úkonom, alebo neodporúča udeliť súhlas. V tomto prípade žiadosť o súhlas správcovi predložená nebola a správca jednoducho nemal vopred žiadnu vedomosť o predmetných úkonoch, preto ani nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť uzatvorenie predmetných právnych úkonov. Podľa bodu 7.7.7 záväznej časti reštrukturalizačného plánu vyhotovoval správca vždy po uplynutí kalendárneho štvrtroka správu o plnení plánu, ktorú predkladal súdu, veriteľskému výboru, dlžníkovi a súdu. Žalobca vyhotovil poslednú správu za tretí kvartál 2015, na základe informácií poskytnutých od dlžníka. Za štvrtý kvartál roku 2015, v ktorom došlo k predmetným úkonom, správca už správu nevyhotovil a to z dôvodu, že správcovi neboli od dlžníka poskytnuté vôbec žiadne požadované informácie a dokumenty za obdobie štvrtého kvartálu 2015. E-mailom zo dňa 08.01.2016 požiadala zástupkyňa správcu dlžníka, aby správcovi predložil všetky informácie podľa plánu, na ktoré mal správca nárok pre analýzu predmetného obdobia, tieto informácie a dokumenty však neboli správcovi nikdy predložené, dňa 20.1.2016 bolo vydané uznesenie o začatí konkurzného konania a následne bol aj vyhlásený konkurz. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemal žiadne informácie o predmetných právnych úkonoch, nikdy nevydal súhlas pre realizovanie týchto úkonov, tieto boli realizované úpadcom a žalovaným bez vedomosti správcu. Správca neinicioval neodporovanie predmetným právnym úkonom počas dozornej správy, pretože sa o týchto konkrétnych právnych úkonoch dozvedel až v čase po vyhlásení konkurzného konania.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie, a to oboznámením sa s listinnými dôkazmi, predovšetkým so zoznamom pohľadávok veriteľov úpadcu, faktúrou úpadcu č. 1502000050 zo dňa 01.10.2015 spolu so zoznamom huteľného majetku, s Dohodou o započítaní pohľadávok zo dňa 15.10.2015, súpisom majetku všeobecnej podstaty zverejneného v Obchodnom vestníku pod č. 73/2016 dňa

18.01.2016, zoznamom majetku úpadcu vedeného v účtovníctve pri začatí reštrukturalizácie, e-mailovou komunikáciou medzi žalobcom a štatutárnym zástupcom žalovaného zo dňa 28.09.2015 a 29.09.2015, e-mailom A. Q. (konateľom spoločnosti L&L.com, s.r.o.) zo dňa 10.10.2015, mailovou komunikáciou medzi žalobcom, A. Q. a O. D. zo dňa 27.10.2015, uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 23R/7/2014 zo dňa 22.07.2015 zverejneného v Obchodnom vestníku pod č. K016905 dňa 29.07.2015, Oznámením o zavedení dozornej správy nad dlžníkom - úpadcom zo dňa 31.07.2014, zverejneným v Obchodnom vestníku pod č. K017379 dňa 05.08.2015, výpisom z obchodného registra úpadcu, ako i s celým obsahom spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

6. Žalobca na pojednávaní dňa 09.01.2018 uviedol, že medzi úpadcom a žalovaným bolo dňa 01.10.2015 uzavretá kúpna zmluva na predaj hnuiteľných vecí, ktorej prílohou bola faktúra č. 1502000050, z rovnakého dátumu, v ktorej bola dohodnutá kúpna cena 7548,86 eur. Následne 16.10.2015 došlo k započítaniu pohľadávok titulom práva na zaplatenie kúpnej ceny za predmetný hnuiteľný majetok s pohľadávkami žalovaného. Žalobca má za to, že predmetné právne úkony - kúpna zmluva a zápočet sú právnymi úkonmi, ktorými došlo k neodôvodnenému zvýhodneniu žalovaného ako veriteľa úpadcu, poukázal na skutočnosť, že žalovaný si v konkurznom konaní č. 36K/42/2015 prihlásil pohľadávky voči úpadcovi, však tieto pohľadávky boli zistené v poradí ako podriadené pohľadávky podľa § 99 ods. 3 ZKR. Predmetné pohľadávky žalovaného, teda čo do poradia budú v konkurze uspokojované až po úplnom uspokojení všetkých nepodriadených pohľadávok veriteľov. Uzavretím predmetnej kúpnej zmluvy a predovšetkým započítaním pohľadávok teda došlo k neodôvodnenému zvýhodneniu žalovaného, kedy tento bol uspokojený na úkor všetkých ostatných nepodriadených pohľadávok ostatných veriteľov a teda prednostne, pričom takéto prednostné právo mu zo zákona nepatrí, čím sa zvýhodnil, resp. čím ho úpadca zvýhodnil. Žalobca uplatnil v predmetnom návrhu nárok v zmysle § 63 ods. 2, nárok na vrátenie plnenia žalovaného do konkurznej podstaty, teda do všeobecnej podstaty, to je dôvod, prečo v žalobnom návrhu uplatňuje zaplatenie sumy 7548,86 eur od žalovaného. Poukázal na to, že správca nemal žiadnu vedomosť o predmetných právnych úkonoch, ktoré realizoval úpadca a žalovaný a nie je pravdou konštatovanie žalovaného, že bolo v možnostiach správcu zistiť realizáciu týchto právnych úkonov a napadnúť ich, prípadne dosiahnuť ich nezrealizovanie počas dozornej správy. V zmysle záväznej časti reštrukturalizačného plánu je dohodnutý presný postup, akým dlžník informuje správcu o realizovaných úkonoch, z čoho vyplýva, že správca sa o tomto konkrétnom úkone mohol dozvedieť až po prvom kvartáli r. 2016, zároveň poukázal na to, že predmetná hodnota hnuiteľných vecí a dojednaná kúpna cena je nižšia ako suma 25 000,- eur určená v záväznej časti reštrukturalizačného plánu, pre ktorú sa vyžadoval súhlas správcu vopred. Teda správca nemal vedomosť o týchto právnych úkonoch a teda nemohol zabrániť ich realizácii. Boli robené aj úkony nad 25 000,- eur, ale bez súhlasu správcu. V inom konaní prebiehajúcim na Okresnom súde Trnava sp. zn. 28Cbi/3/2017, si žalobca uplatňuje nárok voči spoločnosti FIRST MONTANA INDUSTRY PROPERTIES, čo je dcérska spoločnosť spoločnosti FIRST MONTANA CAPITAL, v ktorom sa uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 89 928,- eur, kde prišlo rovnakým spôsobom k uzavretiu kúpnej zmluvy a následnému zápočtu, tieto úkony boli realizované rovnako bez súhlasu dozorného správcu, počas celého dozorovaného obdobia správca neudelil žiadny súhlas na právny úkon dlžníka, správcovi bola predložená jedna žiadosť o súhlas, avšak správca súhlas nevydal a to z dôvodu, že neboli správcovi predložené všetky požadované informácie a dokumenty, následne dlžník nepreviedol tento majetok a ostal v podstate majetku dlžníka a doteraz je súčasťou podstaty. Okrem toho sa ešte v konaní 28Cbi/4/2017 žalobca domáha nároku rovnako voči spoločnosti FIRST MONTANA INDUSTRY PROPERTIES a tiež voči ďalšej sesterskej spoločnosti podobného plnenie z rovnakého titulu a taktiež tam nebol vydaný súhlas.

7. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 09.01.2018 uviedol, že sa plne pridrižava písomného vyjadrenia, tak ako bolo doručené súdu. Na základe tohto písomného vyjadrenia, navrhol súdu, aby žalobu zamietol v celom rozsahu ako nedôvodnú a žalovanému priznal náhradu trov konania. Domnieva sa, že predložili e-maily, ktoré dokazovali schôdzky, ktorých predmetom boli rokovania o predaji majetku a či konkrétne teda boli prerokovávané tieto úkony, ktoré sú predmetom tohto sporu, nevie potvrdiť, to by mohol potvrdiť jedine žalovaný, ale vo vyjadrení uvádza, že predmetom týchto rokovaní boli aj tieto právne úkony, tak mal žalobca o tom vedomosť. Prebiehali tam určité rokovania, konkrétne, čo bolo predmetom, k tomu sa nevie vyjadriť. Písomný súhlas k právnemu úkonu nad 25 000,- eur nemá. Úpadca informoval žalobcu o jeho plánoch odpredať majetok v zmysle reštrukturalizačného plánu, a za týmto účelom bolo uskutočnených aj niekoľko stretnutí. Úpadca mal záujem majetok predat' v prospech tretích strán, avšak táto snaha vyšla nazmar, a tak došlo k prevodu tohto majetku v prospech

spriaznenej osoby. Žalobca vykonával funkciu dozorného správcu v tomto čase a keďže vykonával svoju funkciu s odbornou starostlivosťou už z tejto povahy vyplýva, že o uvedených úkonoch vedel. Čo sa týka informácií poskytnutých žalovaným žalobcovi v rámci dozornej správy, správca je povinný preveriť tieto informácie a keď tak neurobil, je možné uvažovať nad tým, či svoju funkciu naozaj vykonával s odbornou starostlivosťou.

8. Z faktúry úpadcu č. 1502000050 zo dňa 01.10.2015 spolu so zoznamom hnuiteľného majetku vyplýva, že úpadca fakturuje žalovanému sumu 7. 555,86 eur (vrátane DPH) za odpredaj majetku na základe priloženého súboru (majetku).

9. Z Dohody o započítaní pohľadávok zo dňa 15.10.2015 vyplýva, že žalovaný má voči úpadcovi pohľadávky v celkovej výške 9. 372,67 eur a úpadca má voči žalovanému pohľadávku vo výške 7.555,86 eur (vzniknutej z titulu faktúry č. 1502000050 zo dňa 01.10.2015). Strany sa dohodli, že časť pohľadávky žalovaného vo výške 7.555,86 eur a pohľadávka úpadcu sa ku dňu podpisu dohody vzájomne započítavajú, a pohľadávka úpadcu v sume 7.555,86 eur ku dňu podpisu Dohody zaniká.

10. Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 písm. e) zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“) spriaznenou osobou právnickej osoby sa na účely tohto zákona rozumie iná právnická osoba, v ktorej má právnická osoba alebo niektorá z osôb uvedených v písmenách a) až d) kvalifikovanú účasť.

11. Podľa ustanovenia § 57 ods. 1 ZKR právne úkony týkajúce sa majetku dlžníka sú v konkurze voči veriteľom dlžníka neúčinné, ak im správca alebo veriteľ prihlásenej pohľadávky podľa tohto zákona odporuje. Veriteľ môže odporovať právnomu úkonu týkajúcemu sa majetku dlžníka, len ak správca v primerane lehote jeho podnetu na odporovanie nevyhovel.

12. Podľa ustanovenia § 57 ods. 2 ZKR právo odporovať právnomu úkonu zanikne, ak sa neuplatní u povinnej osoby alebo na súde do jedného roka od vyhlásenia konkurzu; právo odporovať právnomu úkonu sa považuje za uplatnené u povinnej osoby, len ak povinná osoba toto právo písomne uznala.

13. Podľa ustanovenia § 57 ods. 4 ZKR odporovať podľa tohto zákona možno len tomu právnomu úkonu dlžníka, ktorý ukracuje uspokojenie prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka.

14. Podľa ustanovenia § 59 ods. 1 ZKR zvýhodňujúcim právnym úkonom na účely tohto zákona je právny úkon, ktorým dlžník úplne alebo sčasti splnil peňažnú pohľadávku inak splatnú až vyhlásením konkurzu, zabezpečil svoj záväzok neskôr, ako záväzok vznikol, dohodol úpravu alebo nahradenie svojho záväzku vo svoj neprospech alebo inak neodôvodnene zvýhodnil svojho veriteľa oproti iným svojim veriteľom.

15. Podľa ustanovenia § 59 ods. 3 ZKR zvýhodňujúcemu právnomu úkonu možno odporovať, ak spôsobil úpadok dlžníka alebo bol urobený počas úpadku dlžníka. Ak ide o zvýhodňujúci právny úkon urobený v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, úpadok dlžníka v čase urobenia zvýhodňujúceho právneho úkonu sa predpokladá, ak sa nepreukáže opak.

16. Podľa ustanovenia § 59 ods. 4 ZKR odporovať možno len tým zvýhodňujúcim právnym úkonom, ktoré boli urobené počas jedného roka pred začatím konkurzného konania. Ak ide o zvýhodňujúci právny úkon urobený v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, možno odporovať tiež tým právnym úkonom dlžníka, ktoré boli urobené počas troch rokov pred začatím konkurzného konania.

17. Podľa ustanovenia § 63 ods. 1 ZKR pohľadávku, ak ide o neúčinný právny úkon týkajúci sa vecí, práva alebo inej majetkovej hodnoty prevedenej z majetku dlžníka, sú tí, voči ktorým sa právo odporovať právnomu úkonu uplatnilo, povinní spoločne a nerozdielne poskytnúť do dotknutej podstaty peňažnú náhradu za túto vec, právo alebo inú majetkovú hodnotu; ak sa však u niektorého z nich táto vec, právo alebo iná majetková hodnota nachádza, možno sa od nich namiesto peňažnej náhrady domáhať vydania tejto veci, práva alebo inej majetkovej hodnoty. Proti tomu, voči komu sa právo odporovať právnomu úkonu uplatnilo, možno uplatniť vždy len toľko, koľko sa v dôsledku neúčinného právneho úkonu naň previedlo.

18. Podľa ustanovenia § 63 ods. 2 ZKR, ak ide o neúčinný právny úkon, ktorým dlžník splnil svoj peňažný záväzok, veriteľ je povinný vrátiť plnenie dlžníka do dotknutej podstaty. Ak veriteľ plnenie vráti, pohľadávka zaniknutá splnením sa obnoví v pôvodnom rozsahu. Nárok na uspokojenie obnovenej pohľadávky možno v konkurze uplatniť ako pohľadávku proti dotknutej podstate, avšak len v rozsahu, v akom by obnovená pohľadávka bola uspokojená, ak by sa uplatnila prihláškou.

19. Podľa ustanovenia § 86 ods. 2 vety prvej a druhej ZKR správca je povinný využívať všetky právne prostriedky na ochranu a vymáhanie majetkových práv podliehajúcich konkurzu vrátane uplatňovania odporovacieho práva podľa tohto zákona. Na ten účel je správca povinný s odbornou starostlivosťou preskúmať všetky právne úkony úpadcu a uplatniť odporovacie právo proti tým právnym úkonom, pri ktorých možno odôvodnene predpokladať ich odporovateľnosť.

20. Podľa ustanovenia § 163 ods. 3 ZKR, ak niektoré právne úkony osoby podliehajúcej dozornej správe majú podľa záväznej časti plánu podliehať súhlasu dozorného správcu, oznámenie o zavedení dozornej správy obsahuje aj presné určenie rozsahu týchto právnych úkonov s poučením o možnosti odporovať tým právnym úkonom, ktoré osoba podliehajúca dozornej správe urobí bez súhlasu dozorného správcu. Ak osoba podliehajúca dozornej správe urobí právny úkon bez súhlasu dozorného správcu, platnosť právneho úkonu tým nie je dotknutá, právnomu úkonu však možno v konkurze odporovať, ak pred úplným splnením plánu bol na majetok osoby podliehajúcej dozornej správe vyhlásený konkurz.

21. V dôsledku odporovateľných právnych úkonov dochádza k faktickému odlevu majetku z budúcej konkurznej podstaty. Preto v prípade domáhania sa neúčinnosti takéhoto právneho úkonu je konečným cieľom práve prinavrátenie majetkovej hodnoty do konkurznej podstaty, a to vo výške, v akej došlo v dôsledku právneho úkonu, ktorého neúčinnosti sa žalobca domáha, k odlevu majetku z konkurznej podstaty. Povinná osoba je povinná: a) poskytnúť do konkurznej podstaty peňažnú náhradu (kompenzáciu), b) vydať do konkurznej podstaty neúčinným právnym úkonom nadobudnutú vec, právo alebo inú majetkovú hodnotu alebo c) niečo dať, konať, niečo sa zdržať alebo niečo strpieť tak, aby sa majetok podliehajúci konkurzu dostal do stavu, v akom by bol, keby sa neúčinný právny úkon neurobil. Voči povinnej osobe však možno uplatniť vždy len toľko, koľko sa na povinnú osobu v dôsledku neúčinného právneho úkonu previedlo. Povinná osoba je následne oprávnená pohľadávku vzniknutú z titulu jej plnenia pre neúčinný právny úkon prihlásiť do konkurzu.

22. Zvýhodňujúcemu právnemu úkonu možno odporovať len pri súčasnom splnení všetkých nasledujúcich podmienok: a) právny úkon spôsobil úpadok dlžníka alebo bol urobený počas úpadku dlžníka, b) právny úkon bol urobený počas jedného roka pred začatím konkurzného konania alebo počas jedného roka pred začatím neúspešného reštrukturalizačného konania predchádzajúceho konkurznému konaniu, c) neuplynula jednoročná prekluzívna lehota od vyhlásenia konkurzu, v rámci ktorej možno uplatniť právo odporovať právnemu úkonu týkajúcemu sa majetku dlžníka a zároveň d) právny úkon ukrátil uspokojenie aspoň jednej z riadne prihlásených pohľadávok veriteľov do daného konkurzného konania. Skutková podstata zvýhodňujúceho právneho úkonu má výlučne objektívnu povahu, t.j. k odporovateľnosti sa nevyžaduje vedomosť alebo úmysel druhej strany.

23. Citovaný zákon v prípade odporovania právnemu úkonu, ktorý bol urobený v prospech spriaznenej osoby, stanovil odlišné pravidlá odporovateľnosti prameniace zo špecifického postavenia spriaznených osôb v rámci celého konkurzného konania, keďže u spriaznených osôb možno s vyššou pravdepodobnosťou predpokladať spoluúčasť na ukracujúcom úkone. Na základe uvedeného preto platí vyvrátená právna domnienka, že právny úkon spôsobil úpadok dlžníka alebo bol urobený počas úpadku dlžníka, pričom táto domnienka má za následok, že dochádza k „obrátaniu“ dôkazného bremena. V konaní o určenie, že právny úkon je neúčinný voči veriteľom v konkurze z dôvodu jeho odporovateľnosti, nemusí preto žalobca túto skutočnosť preukazovať - naopak, skutočnosť, že právny úkon úpadok dlžníka nespôsobil alebo nebol urobený počas jeho úpadku, musí preukazovať žalovaný. V prípade spriaznených osôb je možné odporovateľnosťou spätne postihnúť navyše právne úkony, ktoré boli urobené počas troch rokov pred začatím konkurzného konania alebo pred začatím neúspešného reštrukturalizačného konania predchádzajúceho konkurznému konaniu.

24. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 36K/42/2015 zo dňa 27.01.2016 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu a za správcu úpadcu bol ustanovený JUDr. Miroslav Michalička (žalobca). Uvedené uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom

vestníku dňa 04.02.2016 pod č. 23/2016. Úpadca pred vyhlásením konkurzu previedol časť svojho hnuiteľného majetku na žalovaného, a to kúpnu zmluvou zo dňa 1.10.2015. Následne úpadca započítal svoju pohľadávku na zaplatenie kúpnej ceny za predaný hnuiteľný majetok s pohľadávkami žalovaného, a to dohodou o započítaní pohľadávok zo dňa 15.11.2015.

25. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že úpadca a žalovaný sú spriaznenými osobami, takisto nebola medzi stranami sporná existencia kúpnej zmluvy vyplývajúcej z predloženej faktúry úpadcu, nebol sporný zoznam predávaných hnuiteľných vecí úpadcu ani kúpna cena hnuiteľných vecí v celkovej výške 7.555,86 eur, takisto nebolo sporné započítanie pohľadávok úpadcu a žalovaného na základe Dohody o započítaní pohľadávok zo dňa 15.10.2015, nebola sporná suma prihlásených pohľadávok nepodriadených nezabezpečených veriteľov úpadcu v sume vyššej o 2,3 milióna eur, nebol tiež sporný vznik pohľadávok veriteľov úpadcu pred vykonaním napadnutých úkonov (t.j. pred uzatvorením kúpnych zmlúv a dohôd o započítaní pohľadávok), a nebola sporná ani súpisová hodnota aktív úpadcu v čase vykonania napadnutých úkonov nižšia ako 470.000 eur.

26. K vyhláseniu konkurzu úpadcu došlo uznesením zo dňa 27.01.2016, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 04.02.2016. Odporovacia žaloba bola podaná na súde dňa 02.02.2017, t.j. v prekluzívnej zákonnej 1-ročnej lehote v zmysle ustanovenia § 57 ods. 2 ZKR.

27. Žalovaný v konaní argumentoval tým, že žalobca ako dozorný správca úpadcu počas reštrukturalizačného konania mal vedomosť o predmetných právnych úkonoch a bol v pozícii, kedy mohol uskutočniť opatrenia, aby spochybňované úkony neprebehli. Tvrdenie žalovaného, že žalobca ako odborník v oblasti konkurzného práva a dozorný správca úpadcu musel mať vedomosť o napadnutých právnych úkonoch žalovaného nie je dôkazom o vedomosti žalobcu o týchto úkonoch. Vedomosť a už vôbec nie súhlas žalobcu s napadnutými právnymi úkonmi úpadcu nevyplýva ani z predloženej e-mailovej komunikácie medzi žalobcom, žalovaným a konateľom spoločnosti L&L.com, s.r.o.. Žalovaný pritom sám poukázal na to, že v zmysle bodu 7.5.5. záväznej časti reštrukturalizačného plánu úpadcu na prevod, prenájom, zapožičanie alebo kúpu majetku úpadcu, ktorého reálna hodnota predstavovala sumu vyššiu ako 25.000,- eur bol potrebný predchádzajúci súhlas dozorného správcu úpadcu (t.j. žalobcu) a keďže reálna hodnota prevedeného majetku bola menšia ako 25.000,- eur, sporné právne úkony úpadcu nepodliehali súhlasu správcu. V konaní pritom nebolo nijakým spôsobom preukázané, že by úpadca, prípadne žalovaný, žalobcu informovali o uzatvorení sporných kúpnych zmlúv a následných dohôd o započítaní pohľadávok.

28. V konaní teda nebola preukázaná vedomosť žalobcu o predmetných právnych úkonoch a bez ohľadu na prípadnú vedomosť žalobcu o sporných právnych úkonoch úpadcu a žalovaného, žalobcovi ako správcovi vyplýva z ustanovenia § 86 ods. 2 ZKR povinnosť využívať všetky právne prostriedky na ochranu a vymáhanie majetkových práv podliehajúcich konkurzu vrátane uplatňovania odporovacieho práva. Dojednaním sporných kúpnych zmlúv a následným započítaním vzájomných pohľadávok žalovaného a úpadcu, úpadca umožnil žalovanému čiastočné splatenie jeho pohľadávky voči úpadcovi, čím úpadca neodôvodnene zvýhodnil jedného veriteľa (a súčasne spriaznenú osobu) oproti všetkým ostatným svojim veriteľom (najmä nepodriadeným nezabezpečeným veriteľom).

29. Nakoľko suma prihlásených pohľadávok nezabezpečených veriteľov úpadcu prevyšuje sumu 2,3 milióna eur a súpisová hodnota aktív úpadcu podliehajúcich konkurzu je nižšia ako 470.000 eur, je zrejmé, že nemožno očakávať úplné uspokojenie nepodriadených prihlásených pohľadávok veriteľov a preto scudzenie majetku úpadcu napadnutým právnym úkonom ukrátilo uspokojenie nepodriadených pohľadávok veriteľov existujúcich pred vykonaním napadnutého právneho úkonu. Úpadca scudzil svoj hnuiteľný majetok, hoci ako protihodnotu neobdržal žiadne peňažné prostriedky, ktoré by mohol použiť na čiastočné uspokojenie veriteľov, ktorí mali oproti žalovanému (ako spriaznenej osoby) prednostné postavenie.

30. Na základe vyššie uvedeného mal súd za to, že žaloba žalobcu bola podaná dôvodne a preto určil, že kúpna zmluva zo dňa 01.10.2015 uzatvorená medzi úpadcom ako predávajúcim a žalovaným ako kupujúcim, ako aj dohoda o započítaní vzájomných pohľadávok zo dňa 15.10.2015 medzi úpadcom a žalovaným, sú neúčinné voči veriteľom úpadcu.

31. Žalobca uviedol, že nemá vedomosť o tom, kde sa sporný hnuiteľný majetok nachádza a ani to, či tento majetok je naďalej vo vlastníctve žalovaného. A keďže sa žalobca zároveň domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť peňažnú náhradu za dotknutý hnuiteľný majetok vo výške zodpovedajúcej kúpnej cene (vrátane DPH) dojednanej v napadnutých kúpnych zmluvách, rozhodol súd zároveň o povinnosti žalovaného poskytnúť do dotknutej konkurznej podstaty peňažnú náhradu za scudzené hnuiteľné veci úpadcu v sume zodpovedajúcej kúpnej cene, t.j. vo výške 7.548,86 eur, nakoľko táto suma zodpovedá približne výške záväzku úpadcu voči žalovanému, ktorý zanikol z dôvodu započítania vzájomných pohľadávok na základe dohôd o započítaní pohľadávok uzatvorených medzi žalovaným a úpadcom. Požadovaná suma je nižšia ako cena podľa kúpnej zmluvy, žalobca neodôvodnil výšku požadovanej náhrady, ale keďže je nižšia ako dohodnutá kúpna cena súd jeho návrhu vyhovel v plnom rozsahu, vzhľadom na nemožnosť prekročiť rámec návrhu na začatie konania.

32. Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka dlžník, ktorého záväzok spočíva v peňažnom plnení, je v omeškaní, ak nesplní riadne a najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia dokladu alebo do 30 dní odo dňa poskytnutia plnenia veriteľom, podľa toho, ktorý z týchto dní nastal neskôr, ak zo zmluvy nevyplýva iná lehota splatnosti. Ak je deň doručenia dokladu neistý, dlžník je v omeškaní uplynutím 30. dňa odo dňa poskytnutia plnenia veriteľom. Dlžník je v omeškaní, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

33. Podľa ustanovenia § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

34. Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na úroky z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 89.928,- eur odo dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku do zaplatenia, v tejto časti súd žalobe vyhovel, pretože zákonný nárok veriteľa na úroky z omeškania vzniká odo dňa omeškania dlžníka s platením peňažného záväzku a v danom prípade omeškanie žalovaného s plnením sumy 7.548,86 eur žalobcovi vznikne nesplnením záväzku do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Do uvedenej doby však nie je v omeškaní s plnením žiadneho peňažného nároku žalobcu a teda žalobcovi vznikne zákonný nárok na úroky z omeškania až uplynutím lehoty na plnenie určenej týmto rozsudkom.

35. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku a žalobcovi ako procesne úspešnej strane konania priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Trnava.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).